

TURECKO A ITALIE UZAVĚ- LY MÍR.

Z Ouchy ve Švýcarsku se oznamuje, že dlouhotrvajícímu úsilí velmocí podařilo se sjednatí mír mezi Tureckem a Itálií. Plnomocníci obou národů podepsali protokol, v němž jsou obsaženy podmínky mírové smlouvy, jež budou známy teprv tehdy, až bude podepsána konečná smlouva, což stane se asi koncem týdne pravděpodobně v Lausanne. Podstatný obsah smlouvy jest však znám. Dle ní Itálie stane se svrchovanou vládkyní v Lybii bez formálního uznání Tureckem; jest zároveň svobodně vykonávaní náboženských mocí kalifem; Turecko odvolá své pravidelné vojsko z Lybie; Itálie zaplatí určitou výši do turecké pokladny; dobyté ostrovy Itálie budou vráceny Turecku, jež zároveň se, že bude chránit křesťanské obyvatelstvo na nich; válečná náhrada nebude žádná a obnoví se obchodní i diplomatické styky. — Tím končí se válka, která trvala déle než rok. Začali ji Italové dne 29. září r. 1911 obsazením Tripoli. Blokovali a bombardovali pak několik přístavů v moři středozemním a došlo též k několika srážkám na souši. Uzavření míru se strany Itálie jeví se být dosti podivným, neboť tím nechává Turecku volnou ruku na Balkáně. Nejspíše velmocí naléhaly na ukončení války z obavy, že by Itálie mohla chopiti se válečné akce na Tureckém pobřeží v Evropě a v důsledku toho i na pevnině, čímž by nebezpečí války evropské stalo se hrozným.

OMAHA

— Paní Marie Rosická, choť zemřelého národního pracovníka p. Rosického, jehož pomník byl odhalen na Národním hřbitově dne 15. září, zemřela dne 9. t. m. večer ve své rezidenci na William ul. po nemoci trvající skoro dvě léta, která ji zachvátila po smrti jejího chotě. Paní Rosická byla matkou sl. Emmy Rosické, principálky školy Bancroft, sl. Růženy Rosické, sekretářky Národní Tiskárny a Johna G. a Waltera, předsedy a ředitele oznamkového oddělení Národní Tiskárny. Paní Rosická narodila se v Klatovech v Čechách dne 8. pros. 1856 a do Spoj. Států přijela ve věku 13 let. R. 1874 provdala se za Jana Rosického. Pohřeb zesnulé konal se v sobotu dne 12. t. m. z domu smutku na Národním hřbitově za hojného účastenství smutečních hostí i obecnosti. Nad rakví v domě smutku promluvila p. K. Bartoňová a p. V. Fuks, bývalý redaktor "Osvěty Americké", a u hrobu p. Kalinová a p. Sadílek. Pohřeb vypravěn byl pohrobničkou firmou F. Jandy.

— Třetí a poslední den ku registraci jest vyhrazen na sobotu, dne 26. října, a jest občanskou povinností každého voliče, kdo se ještě registrovat nedal, aby tak v určený k tomu den učinil, neboť jen tak bude se moci účastniti listopadových voleb. Registrace děje se v místech jednotlivých precinctů.

— Dnes obdrželi jsme z Wood Lake, Nebr., pěknou pohlednici a přátelským pozdravem od přítelky našeho listu p. Jana Líbala z Omahy, který podípal a několika přáteli velikolepou výpravu za účelem rybolovu a honby na kachny. Přejeme mu z plna srdce mnoho zdaru a hojnou kořist na jeho výpravě a těšíme se již dnes na nezábytnou mysliveckou latinku, až nám bude jeho lovecké příběhy vypravovat.

— Dne 9. října dokonala životní pouť po delší trapné nemoci zase jedna stará osadnice v Omahy, Neb., p. Anna Willlová, rozená Kratochvílová a v pátek po obřadech byly její pohřbívány od-

vezeny do Davenport, Ia., do krematoria ku spálení. Pohřbu se účastnili mimo sester spolkových a přátel též její bratr Václav. Kratochvíl z Bancroft, Neb., a čtyři sestry, p. M. Janečková ze Schuyler, Neb., p. Fr. Fittlová ze So. Omahy, p. J. Svobodová z Heun, Neb., p. K. Kratochvílová ze St. Joe, Mo. Pozůstatky její doprovázel do Davenport syn a zeť zesnulé a popel bude pochován soukromně na hřbitově. Paní Willlová náležela ku třem spolům, sboru Vlastislava, čís. 29, J. Č. D., řádu Dobromila, čís. 116, Z. Č. B. J. a ku Alpha Grove, čís. 2, W. C. Bývala vždy dobrou vlastenkou a čilou pracovníí spolkovou. Zanechává po sobě manžela, dva syny a tři dcery, jednoho bratra a čtyři sestry. — Ctěné rodině a přátelům platí i naše soustrast.

— "V městě je sotva na desítku až 12 čtvrtěch jeden strážník, kde slušné děvečky může bydliti," pravila sl. Prudence Smithova, knihvedoucí z Owlow lékárny při zohlednění schůze departmentu pro sociální vědu v omažském ženském klubu v pondělí večer. Sl. Smithova pravila, že dívky chtějí bydliti blízko města, poněvadž mají malé mzdy než aby mohly platiti jízdné. Dále tvrdila, že pětileté zkušenosti v honbě za bytem v Omaze jí přivedly k tomuto přesvědčení. Sl. Smithova byla vyzvána do schůze komisařem Ryderem, který byl hlavním řečníkem na schůzích, aby zjasnila jeho teorii o Albertově zákoně, který říká žlo místo a by je zastavil a že se v Omaze na prostu neovšedňuje. Pan Ryder tvrdil, že systém rozšiřování obyvatelstva bývalého distriktu červených světél po celém městě jest barbarický a farisejský, poněvadž ve skutečnosti celé město jest zlem zachvámeno. "Omaha jest pozadu za zlepšením sociálních poměrů," pravil p. Ryder. Potom promluvil i Beatrice Phillipsová, která byla poslána stávkujícími dělníky v továrně na šněrováčky v Kalamazo, Mich. na západ, aby opatřila potřebné peníze na vedení stávků.

— Ženské temperenclárky jsou zuřivé proti presidentu Taftovi a bojují proti němu proto, že sekretář Wilson účastnil se konvence sládků. Sládků platí sta millionů ročně vládních daní, jsou největšími konzumenty ječmene a chmelu, pivovarství jest v celém světě považováno za průmyslové odvětví polního hospodářství a sekretář Wilson vykonal jen to, co by byl v každém státě evropském učinil ministr orby. Proto se tyto temperenclárky "treperdují" vrhají na presidenta Tafta, jenž je příliš liberálních názorů, než aby chtěl omezovati občany v jich osobní svobodě. A ku podivu, Temperenclárky nehodují pro prohibičního kandidáta, ale pro pana Wilsona, který ze všech kandidátů jest jejich náhledům nejvíce příznivější.

— Po poradě trvající 24 hodin a nevedoucí k žádnému cíli, porota ve vražděním případě Sebastianu Puglisi byla souzena Sutonem propuštěna. Sedm porotců bylo pro osvobození a 5 pro odsouzení. Puglisi bude souzen znovu, pravděpodobně v únoru. Puglisi zastřelil a usmrtil konstábla Johna A. Woodse minulého dubna, když Woods šel domů.

— H. D. De Witt z Bartlesville, Okla., dopsal policejnímu komisaři Ryderovi, aby mu pomohl zaplatiti 100 Poláků neb Uhrů, jež zaměstná za \$200 denní mzdy. De Witt hodil též zaplatiti cestovné. Komisaři Ryderovi dochází hojně žádostí o dělníky a Patsey Havey, jenž vedle úředlovnou práce, nemůže vyhověti poptávkám. Přes bouřlivé politické poměry poptávka po dělnících jest silná.

— Skoro zmrzlá a vyčerpaná ustavičným křikem o pomoc, 10-letá Madge Shortova z 8 1113

Pacific ul., byla zachráněna náhlunu, který uvázl na mělčině několik mil pod Gibsonem. Policie hledala malou Madge asi 18 hodin, avšak marně. Děvečka opustila školu při dopolední přestávce a šlo kamárádám, že jde do Council Bluffs. Nemělo však peněz, aby mohlo zaplatiti za káru nebo mostné, proto šlo dolů po řece až shlédlo člun s párem vesel, které vzalo do rukou. Proud řeky jí brzy strhl i s loďkou a byla jí vržena na písčinu, odkud nemohla se dostat. Dva muži, kteří slyšeli její volání z nebraskaého břehu, vysvobodili ji z trapné situace. Druhý den teprv mohlo býti děvečku odevzdáno svým rodičům. Dle vypravování děvečkatky mělo nějakou mrzutost doma a chtělo utéci.

— Rada guvernérů rytířů Ak-Sar-Ben konala svou první schůzi od podzimních slavností v pondělí večer v Omahy klubu, kdež byly podávány zprávy o slavnostech, jež vzbudily všeobecné potěšení. Sekretář J. D. Weaver pravil, že není možno ještě dnes udati ani přibližně čistý výnos slavností a že to bude možno teprv během asi dvou týdnů.

— Byv déle než 40 hodin bez sebe, William Campbell, farmářský dělník, bydlící blízko Atlantic Iowa, vzpomatoval se tak dalece, že mohl vyprávěti, co se s ním událo. Byl v jistém saloně na 10. a Davenport ul., kde k němu přišli dva muži, častovali jej a do nápoje mu patrně namíchali pro spaní, protože potom nevěděl už nic až po 40 hodinách. Právil též, že měl ve své kapse \$25, které však nebyly u něho nalezeny. Patrně jej omámili a oloupili.

— Přes ustavičné pověsti, že Wallace Black, knihvedoucí, jenž byl nalezen mrtve v č. 1809 William ul. v sobotu večer, byl zavražděn, všechny známky nasvědčují, že skončil sebevraždou. Příbuzní Blackovi, ač nemohou vysvětliti, proč spáchal sebevraždu, jsou toho názoru, že se zabil v návalu okamžité nepřítomnosti. Potvrzení této domněnky jest podáno svědky, kteří byli s Blackem v sobotu kolem třetí hodiny v saloně na 16. a William ul., kdež k nim Black proměnil známku: "Zitra budete o mně čísti!" Že sebevražda byla nějakým náhlým dojemem skutečného, tomu nasvědčuje okolnost, že revolver, jež Black vlastnil již několik let, byl zavřen v zásuvce jeho psacího stolu v kanceláři, kdežto zbraň, nalezená u mrtvolu, byla zcela nová. Kule vnikla pravým spánkem a vyšla levým v přímé linii. Black byl spofádaný člověk. Nepil vůbec a většinu svého času trávil doma u své ženy a děcka, k nimž byl velice laskav. U firmy Woods Commission Co. v South Omaze, kde byl Black zaměstnán, bylo učiněno vyšetřování jeho knih, vzhledem k pověstem, které udávaly, že důvodem jeho sebevraždy byly podvodné machinace. Vyšetřování však se zjištělo, že knihy jsou v úplném pořádku. Inquest konal se v pondělí.

— Staré příslovi české praví, že pod svícenem jest tma. A bývá tomu nezdělná tak, že tam, kde jest ku příkladu sídlo strážie pro bezpečnost, bývají spáchany smělé zločiny. Tak tomu jest i v případě lupičství, který odehrál se takřka ve stínu hlavní policejní stanice na 11. a Dodge ul. kde tam Heilman z 24. a Broadway ul. v Council Bluffs byl zadržen v neděli v 10 hodin večer dvěma černochy, vyzbrojenými revolvery a okraden o \$15.00. Lupiči, aby dokázali své pohrdání policií, kopli svoji obět do žaludku a když vykřikl, zmizeli v tmě. Úředníci na stanici slyšeli výkřik a jali se pátrati v okolí. Brzy našli Heilmana v bezvědomém ležení na ulici. Přivolali policejního lékaře a ten zjistil, že Heilman má přeražené žebro. Byl odvezen do nemocnice sv. Josefa.

— Ženské letos činně zasahují do politiky. Někteří jsou pro Roosevelta, poněvadž jednou se obrátil pro ženské hlasovací právo. Jiné jsou pro Wilsona, poněvadž vyhovuje jich temperenclám náhledům. President Taft zcela správně prohlásil, že prohibice nemá míti co dělat s národní kampaní a presidentskou volbou, ale pan Wilson — ač se ohání krásnými frázemi, nerozpokoval se uzavřít si s temperenclami babami koalici a tancuje podle jejich noty. Někteří naši krajané, kteří obyčejně staví osobní svobodu nad vše, jsou tak zaslepeni demokratickými novinami, že vidí ve Wilsonovi nějakou spásu země. Jestli cheeet prohibičiaci v Bílém domě, můžeme hlasovat pro Wilsona.

— Charles Birwith byl v neděli ráno krátce po 5. hodině v domě na Broadway a 9. ul. v Council Bluffs, zastřelen. Zastřelil jej Frank Owen, jeho zeť, a dle tvrzení svědků, kteří viděli předechozí události, stalo se tak v sebeobraně. Birwith vrhl se na Owena, který byl v kanceláři hotelu, s dlouhým nožem v ruce. Owen vypálil tři rány z revolveru, z nichž každá byla smrtelná. Birwith a Owen byli společně v obchodu a měli rozděleny povinnosti i získ na polovinu. Owen právě měl noční službu a stál u skříně s doutníky, když si přišel kdosi z hostí z jídelny koupiti doutník. Učinil při tom malou poznámku o jistém druhu doutníků, který mu byl nabízen. Birwith, jenž mnoho pil, pustil se s ním do hádky a konečně se naň vrhl. Owen vstoupil mezi ně a v tábání Birwitha porazil. Tento rozvztekliv se, vstal a křičel, že Owena zabije. Přes to, že jej všichni přítomní chláplolli, Birwith pokračoval v útočích na Owena, právě, že jej musí zabít. Popadl pak dlouhý nůž a řít se naň. Vytrhl se přítomným, kteří jej zdržovali a hnál se znovu k Owenovi. Tento vyňal zatím ze zásuvky revolver, chtěje tehána svého zastrávit. Útočník však přítiskl mladého muže ke zdi a tento vypálil třikrát a vždy smrtelnou ránu. Owen byl zadržán na policejní stanici, ale nebyla proti němu podána formální žaloba. — Birwith byl star 50 let. Narodil se v Council Bluffs a žil tam po celý svůj život. Mezi ním a jeho zetěm nebylo nikdy neshod. V posledním čase Birwith mnoho pil a byly u něho patry stopy duševní poruchy. Otec jeho před léty skončil sebevraždou. Inquest nad mrtvolou byl odhýván v pondělí.

ZPRÁVY Z RAVENNA, NEBR.

— Naši ochotníci se připravují k divadlu "Mlynář a jeho dítě" na den 31. tohoto měsíce.

— Tento týden jsme zde měli vydatný déšť, takže ozimní obilí krásně vzešlo a stává naděje na dobrou úrodu v příštím roce.

— V pátek odhývali v našem městěku republikáni a demokraté dahromady kaukus precinctů a městští úředníci obou stran se spojili a navrhli muže, kteří by se do úřadu nejlépe hodili, nebléde při tom k politickému smýšlení. Následující krajané dostali nominaci: Za přec. pokladníka Ed. Erazim, za klerka p. Wm. Karel, za smírčího soudce p. Chas. Hochrites, Pan Hochrites jest Čecho-Němce, který se vždy hlásí mezi Čechy. Myslíme, že všichni tři jsou sebezprávní a faaly zastávat, budou-li zvoleni. Zdálo se nyní jen krajané na Vás, abyste hlasy odevzdali Vaším krajanům.

— V sobotu odhývali kaukus stejní socialisté a nevíme, zda-li byl někdo navržen. Socialismus se zde začíná hodně zmáhat, neb z jara zvolili sobě jednoho radního. J. C. Bert.

Roosevelt střelen

John Schrenk z New Yorku střelil jej v Milwaukee, když se chystal na cestu k řečnění do Auditoria

S kuli v těle Roosevelt přednesl svou řeč, ale seslaben ztrátou krve musel odejeti ještě v noci do Chicaga k operaci

Rána není nebezpečnou. Kule projela mezi klíční kostí a žebrem a nalézá se pouze ve svalech

V pondělí večer v osm hodin, když plukovník Roosevelta sedal do automobilu, před domem svého hostitele Gilpatricka, nakupil se kolem zástup lidí, nadšené Roosevelta zdravícího. Plukovník vstoupil do povozu a klaněje se mával rukou, ve které držel rukopis své řeči, kterou měl právě v Auditoriu promluvit. V tom ozvala se v zástupu před automobilem střelná rána. Lid zůstal chvíli zděšeně stát a také Roosevelt rozhlížel se kolem. Ale již vrhl se na 100 mužů na člověka, jenž stál mezi nimi s kouřícím se revolverem v ruce a ozvaly se výkřiky: "Lynčujte ho!" Steno-grařista, ex-presidentův Martin vyskočil z automobilu mezi lid a pomohl policistovi zmečtiti se útočníka a vyrvat jej z davu, který se na něj vrhl. Roosevelt stál v povoze a volal: "Lidé, neublížejte mu, mně nic není, nechte ho policii a zákonu." Konečně se podařilo dostat útočníka do hotelu a odtamtud byl zadními dveřmi rychle dovezen na policejní stanici. Zatím Roosevelt jel dále, aniž by kdo věděl, že jest střelen. Na cestě podával se jeden z průvodců ex-presidenta na jeho kabát a zvolal: "Plukovníku, va vosec kabátě je díra." Roosevelt rozepnul těžký vojenský plášť a sáhl rukou k tělu. Když vytáhl ruku zpět, byla pokryta krví. "Teprve teď se ukázalo, že rána neminula se cíle." Přítomný lékař ihned chtěl zajet do nemocnice, ale Roosevelt resolutně prohlásil: "Za nic na světě. Já promluví svou řeč nebo umřu," a jeho se dále. V Auditorium oděhl Roosevelt obecnostu, co se stalo. Vyslovil politování městu Milwaukee, že se nehoda stala v něm a varoval novináře, aby se umírnili ve svých útočích na kandidáty protivných stran, poněvadž slabí lidé jsou jimi tak rozhořčeni, že se dopouští nepředložených činů v důvěrní, že tím pošlou vlastní. Pak řečnil, ale když se chtěl podívati do zápisů shledal, že jsou prostřeleny. Kule projela též papírem, kterým právě Roosevelt mával. Jeho hlas byl na začátku silným jako obyčejně, ale záhy stával se slabším a na řečnicku bylo viděti, že slabne a stává se nervosním. Když skončil svou řeč, již se nebránil, aby byl zavezen do emergency nemocnice a tam byla rána prohlédnuta. Jest velkého kalibru, nalézá se mezi klíční kostí a žebry. — Lékaři prohlásili, že jest lehká, ale kuli ihned nemohli odstraniti, pouze opatřili ránu antiseptickými a Roosevelta byl ještě též noci dovezen do Chicaga, aby byl prohlédnut Roentgenovými papírsky a kule odstraněna. Lékaři praví, že nestává vůbec žádného nebezpečí života pro plukovníka, leč by nastala otrava a Roosevelta sám jest veselý a nejeví zevně žádných známek poranění.

Když se nalézal na operačním stole byl mu policií předveden útočník k identifikaci. Jest to muž 36-letý, německého původu. Narodil se v Bavorsku a do Ameriky přijel v devíti letech se svými rodiči. V jeho kapsách nalezen byl dopis, v němž líčí svůj úmysl zavraždit Roosevelta a udává příčiny. Ve svých prý se mu zjevil McKinley a sdělil mu, že Roosevelta jest jeho vrahem, vzal jej, aby pomstil jeho smrti. Zachránil prý Ameriku před třetím termínem. Prohlašuje, že jej Bůh vyvolil za svůj nástroj a že země ve službách své vlastní. Dopis končí německou větou: "U nás v Německu jest Bůh náš bůžou."

Sledoval ex-presidenta z New Yorku na jeho cestách, aby se dostal k ránu. Byl v Charlestoně, New Orleansu, Chatanooga, Atlantě, Indianapolis a v Evansvillu. Pak jel za Rooseveltem do Chicaga, kde čekal u vchodu do Auditoria, aby po něm střelil, ale le Roosevelta vyšel jiným vchodem. Proto jel za ním do Milwaukee, kde se dostal k ránu. — Nelituje svého činu, pouze jest mu líto, že nemohl svůj úmysl lépe vykonati. Když střelil, vrhl se na něj Rooseveltův sekretář Martin a vyrvat mu zbraň než mohl střeliti po druhé.

Zatím již okolo stojící lidé vzpomatovali se z úzasu a vrhli se na útočníka. Nebyti zakročení Rooseveltova, byli by jej utloukli. Když byl předveden před svou obět, Roosevelt si jej prohlížel s velkým zájmem a pravil: "Ubohý tvor." Schrenk prohlásil, že pojal myšlenku odstraniti Roosevelta již za chiečské konvence, poněvadž v něm vidí nebezpečí této zemi. Zná jej již od té doby, kdy byl Roosevelta policejním komisařem v New Yorku. Obává se, bude-li Roosevelt o volbě poražen, že vyvolá občanskou válku. Je vidět, že jest to na duchu slabý muž, který here vše, co se v politice řekne a napíše, doslovně a vážně.

Roosevelt v nemocnici v Chicagu.

(Ve středu, dne 16. října.)

Prohlídka Roentgenovými papírsky v nemocnici "Mercy" v Chicagu, kam byl postřelen plukovník dovezen, ukázala, že kule vnikla do těla na pravé straně prsou, jeden palec na pravo a palec směrem dolů od bradavky prsní, letěla šíkem podél kosti hruďní a leží nyní vedle plíce, které neporanila, dle výroku lékařů. Jediné nebezpečí jest z otravy krve, neb revolver, z něž kule byla vypálena jest rezovatý a rovněž i patrona měděnkou pokrytá. Dále kule proletěví těžkou látkou nese s sebou vlákná a v tom spočívá jediné nebezpečí. Lékaři prohlásili po delší konzultaci, že zranění Rooseveltovo jest vážné, ale nikterak nutně smrtelné. Byl mu vsříknut pod kůži tetanový antitoxin, aby se předešlo ztrnutí čelisti, ale lékaři nechtějí kuli odstraniti až za dva nebo tři dny, tvrdíce, že pacient jest předechozím duševním namáháním nervově vyslaben a ztrátou krve zeslaben. Zatím přijela do Chicaga paní Rooseveltova, která byla zpravou o postřelení manželově celý ztřešena a s ní jedou všechny děti k loži nemocného otce, kromě Kernita, který jest v jižní Americe zaměstnán u dráhy. Žádáno není dovoleno vstoupiti do světnice, kde pacient leží a lékaři sami dávají zprávy časopisům. Večer zžala temperatura nemocného rychle stoupati, ale po umytí těla zase klesla a Roosevelta spal na středu celou noc dosti klidně, když si byl napřed zajisti velkou snídani, až se probudil.